

Zátíší s listem

Povětrím vířil starý *Blatt*
snášel se dokud nedopad
až na zem kde z něj *Laub* se stal
A dívčí hlas se tomu smál

Tu chvíli vítr svál jak prach
však ožívá v mých vzpomínkách
když listy šustí v ulicích
dál slyším znít ten dívčí smích